

La guerra crea un món tancat, i no solament per als combatents, sinó també per als conspiradors, per als estrategs. Amb la diferència que la seva guerra és tot acrònims, projeccions, contingències, metodologies.

.../...

- De vegades cada mapa no es corresponia a la realitat que intentàvem crear.

- Quina realitat?

- Ho fem cada cop que parpellegem. La percepció humana és una saga de realitat inventada. Però nosaltres confeccionàvem entitats més enllà dels límits pactats del reconeixement o la interpretació. És imprescindible dir mentides. L'estat ha de mentir. A la guerra, totes les mentides són justificables. Nosaltres vam anar més enllà. Intentàvem crear realitats noves de la nit al dia, grups acurats de paraules que fossin tan fàcils de recordar i repetir com un eslògan publicitari. Paraules que a la llarga donarien lloc a imatges i esdeveniments tridimensionals. La realitat s'alça, camina, s'ajup. Excepte quan no ho fa.

.../...

- Un *haiku* no vol dir res més enllà del que és. Una bassa a l'estiu, una fulla al vent. És la consciència humana ubicada a la natura. És la resposta a tot en un nombre determinat de versos, un recompte sil·làbic preestablert. Jo volia una guerra *haiku* -va dir -.

Volia una guerra en tres versos. No era una qüestió de nivells de potència o de logística. El que volia era un conjunt d'idees vinculades amb elements transitoris. Aquesta és l'essència del *haiku*. Exposar les coses a la vista. Veiem el que hi ha. A la guerra tot és transitori. Veiem el que hi ha i hem d'estar preparats per veure-ho desaparèixer.

Punt Omega

Don DeLillo